

מ"ת 19124/07/14 - מדינת ישראל נגד טדרוס פרדו, יאיר דוידה

בתי המשפט

מ"ת 19124-07-14
11 אוגוסט 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופט אמיר דהאן

מ"ת 19100-07-14

המבקשת

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1..טדרוס פרדו
2..יאיר דוידה (עציר)

המשיב

נוכחים:

המבקשת באמצעות ב"כ עו"ד יוליה מינביץ קבבצי

המשיב 2, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד עפרה סיבוני

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

(בעניין המשיב 2)

בפני בקשת המאשימה לעיין מחדש בהחלטת שחרורו של המשיב, עקב הפרת תנאים שנקבעו ביום 9/7/14.

המשיב הובא בפני בית המשפט בבקשה למעצר עד תום הליכים ביום 9/7/14 ביחד עם אחרים, המדובר היה בעבירות רכוש שכללו פריצה לבית עסק וגניבה ממנו.

בתום הדיון הגיע בית המשפט למסקנה כי ישנן ראיות לכאורה וכי עילת המעצר אינה מתקיימת.

עמוד 1

יחד עם זאת, שוחררו המשיבים בערובה על פי סעיפים 44-48 לחסד"פ מעצרים, כאשר התנאים אשר נקבעו למשיב היו התנאים הבאים:

1. ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ אשר תיחתם על ידי הגב' דוידה שולמית, ת.ז. ***** , והגב' דוידה עליזה, ת.ז. *****.
2. מעצר בית לילי ברחוב הרב ***** **/**, אשדוד, בפיקוח אחת הערבות, בין השעות 20:00 - 06:00.
3. זמינות רציפה בטלפון: *****.
4. המשיב 2 יוכל לצאת מביתו מלווה באחת הערבות,
5. המשיב 2 יובא למקום עבודות השירות במתנ"ס ח' באשדוד על ידי אחת הערבות, ויוחזר לשם על ידי אחת הערבות, על מנת שיוכל לבצע את עבודות השירות המוטלות עליו.
6. הפקדה במזומן בסך 2,500 ₪, אשר לא תהווה תנאי לשחרור, ותופקד עד מחר, 10/07/2014 בשעה 18:00.

לאחר מתן ההחלטה הוסבר ופורט בפרוטוקול, עבור המשיב והערבים, כי כל הפרה כי "כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות".

שמעתי את טענות הצדדים בעניין הצעדים שבית המשפט צריך לנקוט לאור ההפרה שבוצעה, אשר היא הפרת תנאי מעצר הבית הלילי לפנות בוקר ביום 1/8/14.

עוד הודיעה הסנגורית היום כי הפקדה כספית טרם הופקדה.

שאלת מעצרו של אדם אשר הפר תנאי שחרור - המסגרת הנורמטיבית

שחרורו של אדם לחלופת מעצר הוא ביסודו של דבר הסכם המובטח בהוראה חוקית ובסנקציה פלילית. **זהו הסכם של כבוד.** בעת עריכתו **מכבד** בית המשפט את זכותו של המשיב לחירות אשר היא זכות הנובעת **מכבוד** האדם שלו.

בעת עריכתו מעדיף בית המשפט את **כבודו** של המשיב על **כבוד** הציבור המכונה גם האינטרס הציבורי **כבודם** של אחרים אשר עלול להיפגע משחרורו של אדם שכנגדו מצויה עילת מעצר.

בעת עריכתו נותן בית המשפט את **הכבוד** הראוי למשיב כאדם המסוגל לקיים את דברו בעתיד, כבוד מסוג מיוחד זה מכונה בשם "**אמון**".

המשיב מצווה **לכבד** את החלטת בית המשפט בעניינו ואת הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט ובעיקר מצווה **לכבד** את האמון שניתן בו.

הפרת הסכם זה הינה פגיעה ב**כבוד** בית המשפט וב**כבוד** הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט.

אם הופר הסכם זה, הופר מאזן ה**כבוד**, אם נשמט האמון תתמוטט החלופה או אז תכתוב שורת הדין שליחתו של המשיב למעצר והיא תיסוג רק מפני שיקולים מיוחדים ונדירים של תכליתיות ושל מידתיות.

אין לשכוח, ה**כבוד** הינו הערך המוסרי הבסיסי שעליו בחר המחוקק הישראלי להשתית את חקיקתו ואת העשייה המשפטית, והוא מונח ביסודן של מאות רבות של שנות פסיקה במשפט העברי, עד אשר בא למקומו ב - חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל **ייעצר** ולא בנקל יינתן בו **אמון** פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [בש"פ 8830/12 **אלכרישאת**, בש"פ 5673/12 **אטינגר** בש"פ 7364/12 **אדרי**, בש"פ 507/00 **מזרחי** בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**].

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"**בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשחררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור טוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריה בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם**" [בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**].

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[בש"פ 782/99 **בן שמחון**, בש"פ 634/09 **שושן**, בש"פ 625/07 **חסדאי**].

במקרה זה לא מצאתי נסיבות מיוחדות, המשיב הפר את התנאים שקבע בית המשפט משום שלא גבר את יצרו, הגם שהתנאים כללו גם מעצר בית לילי והתנהגותו מעידה על חוסר יכולת להבין את האיסור שמטיל בית המשפט, להבין מהו תנאי ערובה ולכבד אותו.

בנסיבות העניין אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

לא התרשמתי כי אימו של המשיב התרשלה בהשגחה וכי האשם להפרה רובץ לפתחה ולכן אינני מוצא לנכון לחלט את ערבותה שלה.

לעניין חילוט הערבויות של המשיב, בשים לב לעובדה שהמשיב נעצר עד תום הליכים, ובשים לב לטיב ההפרה, אני מורה כי יחולטו ויגבו מן המשיב סך של 2,000 ₪ מתוך הערבות העצמית עליה חתם.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי בתוך 30 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תשע"ד, 11/08/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן , שופט